

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XECdo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	8705211268
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8705211268.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO : 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO : 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej I. R., bývajúcej v K. č. XXX/XX, o vymoženie 836,49 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20 Er 317/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2014, sp. zn. 23 CoE 113/2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad uznesením z 27. novembra 2012, č. k. 20 Er 317/2005 - 19, exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), zastavil s poukazom na materiálnu nevykonateľnosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu, a oprávnenú zaviazal na náhradu trov exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej a súdneho exekútora Krajský súd v Prešove uznesením zo 14. marca 2014, sp. zn. 23 CoE 113/2013, napadnuté rozhodnutie vo výroku o zastavení exekúcie ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil, vo výroku o náhrade trov exekúcie zmenil, návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2

písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval vedľajší účastník, dovolateľka namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p., a žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní, a žiadala odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), posudzujúcu prípustnosť dovolania podľa ustanovení § 236 a nasl. O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014, dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 4 ECdo 59/2014, 4 CoE 32/2014, 4 ECdo 9/2014, 4 CoE 4/2014, 4 ECdo 67/2014, 4 CoE 22/2014, 4 ECdo 110/2014, 4 CoE 32/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 6 ECdo 59/2014, 6 CoE 102/2014, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcim v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval a dovolateľka tento dovolací dôvod namietala len pre tento prípad.

Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

V konaní o dovolaní vzniklo procesne úspešnej povinnej právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli a táto si ich ani neuplatňovala (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.